

og Spania. I enkelte kretser i USA er man overasket over at den europeiske presse forbigår disse forhandlinger i taushet. En kronikør har forøvrig antydnet at admiral Sherman er blitt «ryddet av veien» av krefter som ikke øns-

Europas største musikkfest

for amatører har i sommer gjennom flere uker vært holdt i den nederlandske byen Kerkrade. 77 amatørorkestre med over 3600 musikere fra 14 europeiske og etpar oversjøiske land har deltatt og samlet over 100,000 tilhørere. Blant de 77 orkestre var ikke mindre enn 23 tyske, skriver en korrespondent til Göteborgs-Posten, og spør: Hvorledes artet nu møtet mellom de stive nederlenderne og de altforglemmende tyskere seg? — Som De ser storartet! svarer en nederlandsk musikkervenn ham. Først på grunn av at det er gått seks år siden krigen sluttet, desuten fordi vi nederlendere er realister men kanskje mest fordi vi bor i provinsen Limburg som jo er grensdistriktet. Vi er vant til tyskerne og er ikke det spor engstelige for dem! sluttet han.

2. Generaloberst H. Tibets fra det amerikanske luftvåpens hovedkvarter i Washington.
  3. Brigadegeneral Samuel G. Conley fra den amerikanske Europa-kommandos hovedkvarter i Heidelberg.
  4. Brigadegeneral Frank S. Besson jr. fra transportlederens kontor i Washington.
  5. Oberstløytnant David C. Wallace fra stabssjefens kontor i Washington.
  6. Kontreadmiral Robert L. Campbell jr. stabssjef og sjef for den 6. flåte. London.
  7. Kaptein Henry R. Weir, fra flåte operasjonskontoret i Washington.
- Det minnes om den amerikanske utenriksminister Achesons uttalelser like før admiral Shermans død. Acheson sa da at de militære sakkyndige var enige om at Spania er av overordentlig stor betydning for forsvaret av den vestlige verden. Han tilføyde at den avtale som man måtte få med Spania vil «supplere USA's grunnleggende politikk som tar sikte på å bygge opp Vestens forsvarskraft».
- På vel underrettet hold i Washington antydes at en spansk-amerikansk militærallianse bare er et tidsspørsmål. Den vil bli sluttet uansett hva London, Paris eller andre europeiske hovedsteder mener om saken.

Boken som vil leve i norsk historie

er dr. jur. Gustav Smedals bok

«PATRIOTISME OG LANDSSVIK»

Den gir et tidsbilde av okkupasjonstidens Norge og av de politiske forfølgelser etter frigjøringen. Den er det skarpeste angrep som er rettet mot oppgjøret, og myndighetene har ikke kunnet angripe den, fordi fremstillingen er helt korrekt.

Bokladeprisen var hittil kr. 12,— for det innbundne eksemplar.

Grunnet utenlandsreise og for å få restopplaget brakt ut er prisen nå nedsatt til kr. 8,— fritt tilsendt, og hvis minst 5 eks. bestilles samtidig, blir de portoifritt tilsendt mot innsendelse av kr. 35,—.

KARL SEELAND · OPPEGÅRD ST.

En mill. mark til partiets hovedorgan Völkischer Beobachter

Den amerikanske jurist Wiehl forteller oppsiktsvekkende ting — og blir utvist fra Tyskland

Den amerikanske jurist, Frederick Wiehl, som var forsvarsadvokat for en av de nazister, som ble hengt som krigsforbryter i Landsbergfengslet, har fått ordre om å forlate Tyskland. Ifølge det amerikanske overkommisariat er han en «nazisympatisør» hvis nærvær i Tyskland «hindrer oss i å oppnå våre mål i Tyskland». Wiehl uttalte i mai at han ikke trodde, at den amerikanske regjering var så dum at den ville henrette de dømte Landsbergfengene. De er jo helter som har deltatt i kampen mot kommunismen, sa han.

Wiehl forteller, at han i 20-årene ble sendt til Tyskland av den tidligere amerikanske forsvarsminister James Forestal, som begikk selvmord i 1949, for å hjelpe opp det voksende nazipartis finanser. Han fikk med seg en million mark og med disse som grunnlag ble partiets hovedorgan, Völkischer Beobachter startet. Etter tilbakekomsten til USA reiste Wiehl til Det fjerne Østen sammen med en gruppe amerikanerne, som tilhørte gruppen «Antibolshevikiske forbundet» og arbeidet i Kina og Manchuriet med å likvidere hemmelige russiske agenter. Tilslutt ble flertallet av amerikanerne selv myrdet av russiske agenter.

Mange kaller meg for nazist, sier han, men selv anser jeg meg for å være en amerikansk patriot, som utelukkende arbeider for antikommunismens sak. Han har en slektning som sitter i russisk fengsel i nærheten av Berlin, og han hadde tenkt å befri ham når Landsbergaffæren var over. Han la til at hans klient, SS-generalen Pohl, var medlem av det antibolshevikiske forbundet som opererer over hele verden. Men nå er han hengt av amerikanerne og Wiehl er sendt tilbake til USA. Slik er verdens lønn, og man kan skimte mennene, som står bak en slik aksjon — med tråder som går under jorden fra Washington til Kreml.

Erkjennelse?

Rektor ved Finnmarks off. gymnas, Olaf Hoel, skriver i «Arbeiderbladet» nr. 116 en artikkel om problemet: — Bør skoleåret følge kalenderåret. Vi gjengir et lite avsnitt:

«Hvis en gjør tanken om å la skoleåret følge kalenderåret til virkelighet, vil en unektelig få en rekke — fra 3 til 5 — vanskelige overgangsåre — elevene vil i disse årene enten miste eller «vinne» et semester i sin skoletid. Ved dyktighet og elastisitet må det imidlertid vårt Undervisningsråd i krigsårene vansker av langt større og alvorligere art, og gjennom pensumsavkortninger og standpunktarakterer i stedet for eksamenskarakterer som hjelpemidler, førte Rådet

Den norske legasjon i Buenos Aires atter på krigsstien

Chargé d'affaires Eckell's merkelige opptreden Har i flere måneder holdt en norsk skipskaptein som søkte om pass for narr

Fra «8. Mai» korr. i Buenos Aires.

Den 7. mai henvendte en norsk skipskaptein seg til den norske legasjon i Buenos Aires med anmodning om å få et pass. Kapteinen forklarte at han var tilbudt skipperhyre og derfor trengte et pass. Han gjorde oppmerksom på at han hadde vært medlem av Nasjonal Samling og at han hadde fått en dom på fire år i den anledning, — videre at han våren 1948 forlot Norge på en irregulær måte. Han gjorde også den norske charge d'affaires, hr. Eckell, oppmerksom på at det var en kjennsgjerning, at andre norske politiske flyktninger

Hvor er hurrastemningen fra 1945?

Nå viser den virkelige hjemmefrontmentalitet seg.

ET VARSKO MA ROPES TIL DET NORSKE FOLK.

En soldat sa forleden i Stavanger Aftenblad, at soldatene ser på ett år i det militære som ett år i graven, med andre ord et dødt år. Kan det virkelig være så galt bare seks år etter hurrastemningen ved den såkalte frigjøring? Er det slik, da må det ropes et varsko ikke bare til den politiske forsvarsminister og hans parti men til hele folket. Vi kan ikke nøye oss med at de gjestende europeiske og amerikanske forsvarssjefer lovpriser Norge som et land, som vil kjempe til siste blodsdråpe. Det kan gjøre seg godt i den dertil innrettede presse og lulle enkelte i en behagelig søvn, men det trygger ikke landet og det rettferdiggjør ikke de tunge byrder, som hver eneste av oss må bære for å gjøre landet forsvarsberedt. Når soldater kan si noe slikt som at et år i det militære er som et år i graven, er det noe som ikke stemmer. — Den frontkjemperånd, som vi kjenner og som er blitt dømt av herskende idag, bør gjenopplives, og det skjer ikke bare med en forlenget våpenøvelse for den enkelte, men ved å skape en ny ånd i hele folket. Den materielle utrustning er ikke nok, skal vi komme gjennom en ny vargtid, som synes å true hele verden.

skolen sikkert gjennom de mange påkjenningene.» Men var det ikke disse stygge «nazistene» som stelte både med skolen og undervisningsrådet i hine okkupasjonsår? De var kanskje ikke så aller

hadde fått tildelt norsk pass. Dette bekræftet hr. Eckell (antagelig fordi han selv hadde utstedt dem) og lovet videre at han skulle sende saken til Norge øyeblikkelig med anbefaling fra legasjonens side.

Legasjonen skrev til utenriksdepartementet først den 23. mai til tross for at legasjonen i mellomtiden ikke kunne forstå at det ikke var innløpet noe svar og hadde foranlediget kapteinen til å telegrafere til utenriksdepartementet. Da det fremdeles etter sigende ikke innløp noe som helst svar til legasjonen, ble det så privat vei foretatt undersøkelse i Norge. Det viste seg at saken skule tas opp til avgjørelse av de norske myndigheter den 10. august etter anmodning av kapteinens hustru, som hadde forlangt den fremmet. Litt forbausende var hustruens meddelelse om at de norske myndigheter hadde meddelt henne, at pass ville bli gitt, hvis det kunne konstateres at andre flyktninger hadde fått pass. Likeså forbauset bl. hustruen ved å erfare fra de samme myndigheter at den norske legasjon i Buenos Aires hadde frarådet utstedelse av passet med den begrunnelse at skipskapteinen kunne få argentinsk pass. (For den som ønsker å se legasjonens skrivelse står den til forføyning).

Denne var jo nyheter av en særlig interesse, og skipskapteinen gikk der for atter opp til legasjonen i Buenos Aires, hvor han ble møtt av en smilende, beklagende hr. Eckell, som fortalte at han ikke kunne forstå at han ikke hadde fått noe svar fra utenriksdepartementet. Da han ble foreholdt sakens sammenheng sa han, at han måtte ha forvekslet skipskapteinen med en annen. Hvem denne annen var ble det hverken spurt om eller sagt navnet på. Nu lovet imidlertid hr. Eckell å skrive til utenriksdepartementet med en gang å bekræfte at andre politiske flyktninger hadde fått pass og derfor også å anbefale denne ekspedisjon.

Om den norske utenriksembetsmann virkelig sender et nytt brev får stå sin prøve og likeså om han anbefaler ekspedisjonen. Dog synes de argentinske myndigheter det er ganske pussig at den norske legasjon skriver til utenriksdepartementet og frarår at det utstedes pass til en norsk borger med den begrunnelse at han kan få et annet lands pass, og ettersom saken blir bekjent er det sikkert flere som kommer til å undre seg over denne fremgangsmåte. Man forundrer seg også blant de argentinske myndigheter over at man i Norge hevder at det kommer an på om det er andre a. flyktningene som har fått pass, når dette er et faktum. Det er som en herv. embetsmann sa: Det er som om man ønsker at den høyre hånd ikke skal vite hva den venstre gjør.

Hvor lenge hr. Eckell skal få fortsette å være persona grata i Argentina er et spørsmål for sig.

STALINS AND OVERALT.

Tre millioner barn begynte den 9. september det nye skoleår i sovjetsonen. Det er utarbeidet en ny skoleplan i stalinistisk ånd. — Det sosialistiske enhetspartis pedagoger, har etter et grundig studium av russiske og folkedemokratiske undervisningsplaner skåret bort alt som «ikke er strengt vitenskapelig korrekt». Etter den nye undervisningsplan blir bl. a. Lysenkos biologiske lære den eneste som anerkjennes. Gymnastikundervisningen får til oppgave å oppfostre barna i sovjetsonen til «ekte tyske patrioter».

FAR TYSKERE LOV TIL Å BÆRE JERNKORSET?

Vest-Tyskland får sin første orden — fortjenstkors — den 12. september. Det skal fortrinnsvis utdeles til politimenn. — Samtidig har regjeringen i Bonn utnevnt et utvalg, som har fått til oppgave å prøve spørsmålet om tyskeres rett til å bære ordener som jernkorset.

ADENAUER STILLER KRAV.

Fra Bonn blir det meldt, at Adenauer har stilt krav om økonomisk hjelp fra Amerika og for Storbritannias og Frankrikes vedkommende har han stilt politiske betingelser, som pris for at Vest-Tyskland skal stille 12 divisjoner til Eisenhouters disposisjon. — Adenauer opplyste Harriman om, at en tysk arme på 250,000 mann som USA ønsker, kommer til å koste 30 milliarder kr. Ytterligere noen millioner vil bli ført på Amerikas regning for omlag 2000 jakt- og bombefly som Vest-Tyskland i tilfelle må ha.

10,000 TYSKERE I ARABISK TJE-STE.

Hans Müller, som var offiser i Rommels Afrikahær, forteller til Hamburger Freie Presse, at minst 6000 tyske soldater er vervet til den seudarabiske arme og omlag 4000 er vervet av Jordania. Det er Hans Müller som har drevet vervevirksomheten, og han har nå satt seg i forbindelse med den tyske pansergeneral grev von Strachwitz.

140,000 DANSKER

har i de siste fem måneder vært på turistreiser i Vest-Tyskland. Den tyske ambassade i København som 1. april overtok visum-administrasjonen, utstedte 25. august gitt visum nr. 100,000, meddeler de danske aviser.

SCHUMACHER ER IKKE BLID.

«De vestallierte driver en hensynsløs seierpolitikk, og forbundskansler Adenauer oppmuntrer den gjennom sin passive og negative holdning, sa den sosialdemokratiske opposisjonsleder Schumacher i en radiotale i forrige uke.

OTTO STRASSER FAR IKKE BLI TYSKER.

Otto Strasser, lederen for den i 1931 startede nazistiske splittelsesorganisasjon «SVART FRONT», er av regjeringen i Bonn atter nektet å bli tysk statsborger.

Strasser bor nå i Kanada. I de siste år har han arbeidet meget for å få organisasjonen «Forbundet for Tysklands fornyelse» anerkjent i Vest-Tyskland.